

ydelsen skal betales. Værdien kan dog ikke overstige ydelserne pr. år ganget med 10, jf. dog stk. 3. Er ydelserne ikke af samme størrelse, lægges ydelserne for det sidste år inden sagens anlæg til grund for beregningen.

Stk. 3. Værdien af sager i henhold til lejeloven eller erhvervslejeloven beregnes, når sagen omfattes af stk. 2, 1. pkt., ved at gange den årlige ydelse, påstanden angår, med 5. Omfattes sagen af stk. 2, 2. pkt., kan værdien ikke overstige ydelserne pr. år ganget med 5. For sager i henhold til lejelovens §§ 87 og 93 eller erhvervslejelovens §§ 65 og 71 fastsættes sagens værdi dog til ét års leje.

Stk. 4. Kan sagens værdi ikke bestemmes på grundlag af påstanden i stævningen, skal sagsøgeren anslå værdien så nøjagtigt som muligt. Om fornødent ansætter den myndighed, der beregner afgiften, værdien ved et skøn.

Stk. 5. Udvides påstanden, omberegnes afgiften på grundlag af den udvidede påstand.

§ 4. Uanset §§ 1-3 er afgiften altid 400 kr., der betales ved sagens anlæg, i sager om:

- 1) servitutter og partielle brugsrettigheder, for hvilke der ikke svares vederlag,
- 2) mortifikation af værdipapirer eller af servitutter, brugsrettigheder og grundbyrder,
- 3) erhvervelse af ejendomsdom eller
- 4) dødsformodning.

Stk. 2. Omfatter søgsmålet både krav, der er omfattet af stk. 1, og krav, der ikke er omfattet af stk. 1, betales afgift efter §§ 1-3.«

2. I § 10 ændres »første« til: »tidligere«.

3. § 11, nr. 5, ophæves, og i nr. 4 ændres »frem-sættes,« til: »fremstættes.«.

4. I § 15 a, stk. 3, 1. pkt., udgår »med tillæg af 2 pct. af den del af kravet, der overstiger 6.000 kr.«.

5. § 15 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Anmoder fordringshaveren både om, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og om, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsi-

gelsler, betales yderligere 300 kr. Iværksættes tvangsfuldbyrdelse i medfør af retsplejelovens § 477 e, stk. 2, 2. pkt., bortfalder afgiftspligten efter 1. pkt. i de tilfælde, der er nævnt i § 16, stk. 6. Indledes retssagsbehandling i medfør af retsplejelovens § 477 f, 1. pkt., bortfalder den del af afgiften efter 1. pkt., der overstiger 100 kr. Afgiftspligten efter 1. pkt. bortfalder helt, hvis sagen afsluttes uden iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse i medfør af retsplejelovens § 477 e, stk. 2, 2. pkt., eller indledning af retssagsbehandling i medfør af retsplejelovens § 477 f, 1. pkt.«

6. I § 50, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»§ 2, stk. 6, finder ikke anvendelse.«

7. § 50, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* For anke til landsret udgør afgiften efter § 1 eller § 4 dog mindst 750 kr. For anke til Højesteret forhøjes afgiften med 50 pct., og afgiften efter § 1 eller § 4 udgør mindst 1.500 kr.«

8. Efter § 51 indsættes:

»§ 52. Hjemvises en sag til ny behandling i tidligere instans, tilbagebetales ankeafgiften.«

9. § 61, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Afgiftspligten efter § 2 påhviler den, der har anlagt sagen, jf. dog § 7.«

10. I § 62 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Betales afgiften efter § 2 ikke efter påkrav, kan retten fastsætte en frist for afgiftens betaling. Betales afgiften ikke inden fristens udløb, afvises sagen, jf. dog § 7. I så fald bortfalder afgiften efter § 2.«

§ 2

I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 21. september 2004, foretages følgende ændring:

1. § 228, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Renter og omkostninger medregnes ikke.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2005 og finder anvendelse i sager, der anlægges eller ankes efter lovens ikrafttræden.